

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА
(назва)

1. Основна інформація про дисципліну

Тип дисципліни: вибіркова

Форма контролю: залік

Освітній ступінь: бакалавр

Для спеціальності(-тей): для всіх спеціальностей

Обмеження для вибору: відсутні

Кількість кредитів (годин): 4 (120 годин) (денна форма: 120 год.: 24 - лекції; 24 - семінарські; 72 - самостійна робота)

Мова викладання: українська

Посилання Moodle:

<https://us04web.zoom.us/j/8404790368?pwd=aHVzVk9HMVZvNDRJekpRd2IwWk1kUT09>

2. Інформація про викладача

ПІБ: Тодоров В'ячеслав Іванович

Науковий ступінь, вчене звання, посада: кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри управління підприємницькою та туристичною діяльністю

Кафедра: кафедра управління підприємницькою та туристичною діяльністю

Робочій e-mail: todorov@idguonline.net

Години консультацій на кафедрі: понеділок, 14.40-16.00

3. Цілі дисципліни та результати навчання

Предмет - територіальна організація господарського комплексу України та її регіонів..

Метою є вивчення дисципліни «Регіональна економіка» є: виявлення сучасних особливостей соціально-економічного та екологічного розвитку регіонів України та визначення перспектив кожного з них у контексті державної регіональної політики, а також формування знань щодо практичних засад сталого комплексного розвитку регіонів України.

Необхідність вивчення дисципліни обґрунтовується необхідністю адаптації до нових соціально-економічних та суспільно-політичних аспектів життя населення в умовах інтенсивної фази російсько-української війни. Кожний регіон (області) та територіальна громада мають шукати нові варіанти задля забезпечення сталого розвитку. Ключовим питанням є збільшення доданої вартості місцевих продуктів, формування інноваційної організаційно-економічної структури господарства тощо. В цих умовах особливо важливе значення має пошук нових інструментів розвитку громад та регіонів.

Результати навчання У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути такі результати навчання:

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути такі результати навчання:

1. Знання

- особливості структурування економіки за галузевим та функціональним принципами;
- основні методи аналізу спеціалізації регіонів;
- фактори, які обумовлюють сучасну екологічну ситуацію в різних регіонах країни;
- особливості територіальної організації продуктивних сил окремих економічних районів та України в цілому.

2. Уміння

- характеризувати основні проблеми економічного та соціально-екологічного розвитку регіонів України;
- визначати спеціалізацію різних регіонів;
- надавати комплексну характеристику будь-якого економічного району України.

3. Комунікація:

- зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, а також знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців і нефаківців, зокрема до осіб, які навчаються;
- використання державної мови у професійній діяльності.

4. Автономність та відповідальність:

- прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування;
- відповідальність за розвиток професійного знання і практик, оцінку стратегічного розвитку команди;
- здатність до подальшого навчання.

4. Зміст дисципліни

Тема 1. Регіональна політика в Україні.

Проблема регіоналізації України в контексті її утвердження як суверенної держави. Основні соціально-економічні проблеми регіонів країни. Регіональна політика та регіональна економічна політика.

Регіони та економічні райони України. Макрорегіоналізація, мезорайонування, мікрорайонування території України. Природно-господарські регіони України (О.М. Маринич та ін, 1982 р.). Економічне районування України (В.А. Поповкін, 1993; Ф.Д. Заставний, 1992 - 1994). Суспільно-географічне районування України (М.Д. Пістун, 1995 р.). Соціально-економічне районування України (О.І. Шаблій та ін., 1994), принципи виділення районів, їх основні характеристики. Економічне районування країни, згідно Концепції державної регіональної економічної політики.

Тема 2. Галузева та функціональна структура господарства регіонів.

Галузі господарства. Народного господарський комплекс: виробнича і невиробнича сфери. Функціонально-галузева структура господарства регіону. Проблема структурної перебудови економіки. Комплексність структури господарства. Динаміка структури господарства України.

Функціональна систематика видів господарської діяльності. Функціональні компоненти економічних регіонів. Головні, базові, супутні, додаткові, місцеві, обслуговуючі (інфраструктурні) галузі. Галузі матеріального і нематеріального виробництва. Важка і легка промисловості. Добувна і обробна промисловості. Секторна модель структури народного господарства: первинний, вторинний, третинний і четвертинний сектора господарства.

Тема 3. Міжгалузеві та внутрігалузеві народногосподарські пропорції

Кількісний аналіз народногосподарських пропорцій. Загальний тип структури господарства. Коефіцієнт структури господарства. Співвідношення між добувною та обробною промисловістю. Частка галузей НТП. Частка новітніх технологічних галузей. Частка інноваційних виробництв і галузей.

Тема 4. Аналіз структури господарства регіонів.

Методи аналізу спеціалізації регіонів. Табличні методи. Середньогалузевий процент. Метод середньозваженого рангу. Індекс Уівера (індекс комбінування). Коефіцієнти територіальної організації. Коефіцієнт душевого виробництва. Коефіцієнт локалізації (за У. Ізардом, 1966). Індекс промислової диверсифікації (А. Роджерс).

Тема 5. Територіальна організація виробництва і сфери послуг регіону.

Галузевий і територіальний принципи управління економікою. Державний сектор економіки. Економічна ефективність розміщення підприємств. Індивідуальне, групове та комплексне розміщення виробництв. Територіальні виробничі комплекси. Показники рівня розвитку сфери послуг. Принципи територіальної організації сфери послуг. Теорія центральних місць.

Тема 6. Еколого-географічна ситуація в Україні і територіальна організація господарства.

Рівні антропогенно-техногенних змін у природно-господарських регіонах України. Інтеграційна оцінка еколого-географічної ситуації в Україні. Методологічні принципи раціональної територіальної організації господарства регіону. Теоретичні моделі раціональної територіальної організації природокористування, територіальної організації населення і господарства.

Тема 7. Принципи та чинники розміщення продуктивних сил.

Сировинний чинник. Паливно-енергетичний чинник. Чинник робочої сили. Споживчий чинник. Транспортний чинник. Чинник науково-технічного прогресу. Чинник ринкової кон'юнктури. Чинник економіко-географічного положення. Екологічний чинник.

Тема 8. Розміщення продуктивних сил і людський фактор

Людина як основний споживач виробленої продукції і основна продуктивна сила. Раціональне використання трудових ресурсів - важлива умова пропорційного розвитку продуктивних сил. Завдання раціонального розміщення виробництва і вдосконалення його структури у зв'язку з об'єктивною необхідністю використання трудових ресурсів в різних економічних регіонах.

Чисельність населення, природний і механічний рух. Регіональні відмінності у природному прирості населення. Вплив населення на формування спеціалізації господарства регіонів. Міське і сільське населення України, його національний склад, статеві-вікова структура. Баланс трудових ресурсів у регіонах України. Прогноз зміни чисельності трудових ресурсів.

Тема 9. Загальна характеристика і структура народного господарства України.

Рівень розвитку продуктивних сил України. Галузева структура господарства. Необхідність вдосконалення розміщення продуктивних сил і зміни галузевої структури промисловості. Розвиток пріоритетних галузей машинобудування та переробних галузей агропромислового комплексу. Особливості територіальної структури виробництва. Промислові райони, їх спеціалізація, структура виробництва. Райони добувної і обробної промисловості. Промислові вузли і їх типи. Проблеми вдосконалення виробництва у промислових районах і вузлах. Концентрація промисловості і охорона навколишнього середовища.

Тема 10. Східний великий економічний район (Північно-Східний, Донецький і Придніпровський економічні райони).

Місце району в економіці України. Економічна оцінка природно-ресурсного й виробничого потенціалів. Населення, трудові ресурси і проблеми їх використання. Особливості формування і функціонування територіально-виробничого комплексу району. Транспортний комплекс. Невиробнича сфера. Територіальна організація господарства. Актуальні проблеми розвитку району.

Головні галузі спеціалізації і їх роль у формуванні господарського комплексу Донецького району. Проблеми розвитку вугільної і металургійної галузей промисловості. Необхідність структурної перебудови промислового комплексу. Міжрегіональні зв'язки Донбасу і їх вдосконалення. Основні напрямки спеціалізації агропромислового комплексу.

Географічне положення і роль Придніпровського економічного району в територіальному поділі праці. Сучасний господарський комплекс Придніпров'я, його структура і спеціалізація. Роль мінеральних і водних ресурсів у розвитку господарства. Дальший розвиток металургії і машинобудування, їх виробничі зв'язки з іншими районами України. Напрямки розвитку агропромислового комплексу, вдосконалення спеціалізації сільського господарства, прискорений розвиток виробництв, що переробляють сільськогосподарську сировину.

Географічне положення Північно-Східного району. Оцінка природно-ресурсного потенціалу. Роль природних ресурсів у формуванні виробничої структури господарства. Роль машинобудування у виробництві в Харківському промисловому вузлі та основної його галузі.

Напрямки розвитку агропромислового комплексу. Оцінка економічних зв'язків району з районами України і зарубіжними країнами. Перспективи розвитку господарства, проблеми енергозабезпечення, конверсія підприємств, розвиток ключових галузей машинобудування.

Тема 11. Західний великий економічний район (Центрально-Поліський, Західно-Волинський, Карпатський, Подільський, Центрально-Український економічні райони).

Основні соціально-економічні риси території. Географічне положення. Історико-географічні передумови формування господарства. Природні умови і ресурси. Функціонально-компонентна структура. Функціонально-територіальна структура. Проблеми розвитку району.

Карпатський район (Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська і Чернівецька області). Оцінка природно-ресурсного потенціалу району та наявних трудових ресурсів. Різноманітність природних умов і ресурсів. Роль Карпат - важливої рекреаційної зони України у господарському комплексі. Головні галузі спеціалізації промисловості: машинобудування, харчова, хімічна, лісова. Спеціалізація сільського господарства, формування вільних економічних зон.

Західно-Волинський район (Волинська і Рівненська області). Економіко-географічне положення району. Природні умови і ресурси, забезпеченість трудовими ресурсами. Господарський комплекс, його структура і спеціалізація. Роль вугільних ресурсів у формуванні промислового комплексу. Створення потужної електроенергетики, розвиток машинобудування і хімії. Розширення підприємств харчової промисловості. Спеціалізація сільського господарства, проведення меліорації, її позитивні і негативні наслідки. Економічні зв'язки району з районами України і зарубіжними країнами. Економічна зона "Євробуг" і її значення для розвитку продуктивних сил Західно-Поліського району.

Подільський район (Вінницька, Хмельницька, Тернопільська області). Географічне положення, природно-ресурсний потенціал, населення і трудові ресурси. Виробничий потенціал району, головні галузі спеціалізації господарського комплексу. Розвиток неметаломісткого машинобудування, виробництва мінеральних добрив, галузей харчової промисловості. Роль цукрової промисловості для забезпечення внутрідержавних потреб і для експорту продукції. Необхідність інтенсифікації сільськогосподарського виробництва. Проблеми розвитку середніх і невеликих міст та закріплення кадрів у сільському господарстві.

Центрально-Поліський район (Київська, Житомирська, Чернігівська області). Природні умови і ресурси. Населення і трудові ресурси. Господарський комплекс, основні галузі спеціалізації. Роль Києва - найбільшого промислового і культурного центра України у формуванні господарського комплексу. Оцінка економічних зв'язків району. Перспективи розвитку промисловості і сільського господарства.

Центрально-Український район (Черкаська, Кіровоградська області). Географічне положення, природно-ресурсний потенціал і його оцінка. Роль водних ресурсів у розвитку економіки району. Земельні ресурси - основа дальшого розвитку сільського господарства. Головні галузі спеціалізації промисловості і сільського господарства. Економічні зв'язки району. Проблеми розвитку хімії, машинобудування, харчової промисловості. Необхідність

інтенсифікації виробничих процесів у сільському господарстві, екологічні проблеми розвитку виробництва.

Тема 12. Південний (причорноморський) економічний район.

Склад району (Одеська, Миколаївська, Херсонська області, автономна республіка Крим). Географічне положення району. Природні умови і ресурси та їх економічна оцінка. Рекреаційні ресурси, їх значення для розвитку економіки регіону та для господарства України. Населення району, його національний склад. Проблеми повернення на територію депортованих народів. Економічні і політичні проблеми автономної республіки Крим.

Господарський комплекс району і його структура. Роль машинобудування і харчової промисловості у розвитку господарства. Спеціалізація сільського господарства та розвиток харчової промисловості. Морський транспорт, його роль у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України з країнами світу. Перспективи розвитку економіки району. Дальший розвиток суднобудування, плодоовочеконсервної промисловості. Формування курортно-рекреаційних комплексів у Причорномор'ї та на південному березі Криму. Актуальні проблеми району.

Тема 13. Розробка концепції та програми соціально-економічного розвитку регіону.

Передумови структурної передумови економіки регіону Українського Причорномор'я. Фактори, що лімітують розвиток регіону. Обґрунтування цілей, критеріїв та напрямів соціально-економічного розвитку Українського Причорномор'я. Функціонально-галузева структура господарства Українського Причорномор'я та регіональна інвестиційна політика. Пріоритети соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць регіону.

5. Політика щодо відвідування навчальних занять.

Згідно з «Положенням про порядок оцінювання рівня навчальних досягнень студентів в умовах ЄКТС в ІДГУ» студенти мають обов'язково бути присутніми на семінарських заняттях. Студент, який з поважних причин, підтверджених документально, не мав був відсутній на семінарському занятті, має право на відпрацювання у двотижневий термін після повернення до навчання. Студент, який не використав надане йому право у встановлений термін або пропустив заняття без поважних причин, отримує за кожне пропущення заняття 0 балів. Студенти, які навчаються за індивідуальним графіком, мають в повному обсязі виконати додаткові індивідуальні завдання, попередньо узгодивши їх з викладачем. Присутність на модульній контрольній роботі є обов'язковою. У випадку відсутності студента на проміжному контролі з поважної причини, підтвердженої документально, йому призначається інша дата складання модульної контрольної роботи.

Політика академічної доброчесності.

Студенти мають дотримуватись правил академічної доброчесності відповідно до «Кодексу академічної доброчесності та корпоративної етики» <http://idgu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/12/kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti-ta-korporatyvnoyi-etyky-idgu-zatverdzheno-22.12.2023-.pdf>». Наявність академічного плагіату в студентських роботах є підставою для виставлення негативної оцінки. Списування студентів під час проведення модульної контрольної роботи є підставою для дострокового припинення її складання та виставлення негативної оцінки.

Використання технологій штучного інтелекту

З метою підвищення академічної чесності та сприяння особистому розвитку, студентам заборонено використовувати будь-які технології штучного інтелекту у виконанні завдань та тестів.

6. Критерії оцінювання результатів навчання

Шкала та схема формування підсумкової оцінки

Результати навчання з освітніх компонентів оцінюються за 100-бальною шкалою (від 1 до 100) з переведенням в оцінку за традиційною шкалою «зараховано» або «не зараховано». Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою згідно табл. 1.

Таблиця 1.

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
51-100	зараховано
1-50	незараховано

Загальна оцінка за курс виставляється за результатами поточного та проміжного згідно табл. 2.

Таблиця 2.

Формування загальної оцінки за курс

Максимальна кількість балів	70 балів (поточний контроль) – середньозважений бал оцінок за відповіді на семінарських заняттях та виконання індивідуальних завдань, який переводиться у 100- бальну шкалу з ваговим коефіцієнтом.0,7	30 балів (проміжний контроль) – за результатами виконання модульної контрольної роботи
Мінімальний пороговий рівень	35 балів (поточний контроль)	16 балів (проміжний контроль)

Форма проміжного контролю

Модульна контрольна робота

Форма підсумкового контролю залік

Критерії оцінювання під час поточного контролю

Під час поточного контролю оцінюються відповіді студента на семінарських заняттях, а також результати самостійної та індивідуальної роботи. Нарахування балів за поточний контроль відбувається відповідно до «Положення про порядок оцінювання рівня навчальних досягнень студентів в умовах ЄКТС в ІДГУ» (http://idgu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/09/polozhennja_pro_porjadok_ocinjuvannja_rivnja_navchalnyh_dosjahnenn_z_i_zminamy-vid-28.08.2020-protokol-1.pdf)

Оцінювання роботи на семінарських заняттях, індивідуальної та самостійної роботи здійснюється за шкалою від «0» до «5». Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти на семінарських заняттях приведені у табл. 3.

Таблиця 3.

Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти на семінарських заняттях

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає

	достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Однак не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо не володіє навчальним матеріалом, однак фрагментарно, поверхово (без аргументації й обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Критерії оцінювання розв'язання задач представлено у табл. 4.

Таблиця 4.

Критерії оцінювання розв'язання задач(ситуацій)

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Розв'язання задачі є абсолютно вірним. Студент володіє знаннями методики здійснення розрахунків, вміє нестандартно підходити до розв'язання задач (вирішення ситуацій) та робити обґрунтовані висновки.
4 бали	Задача розв'язана вірно, але обґрунтування висновків є недостатнім
3 бали	Задача розв'язана вірно, але немає висновків та хід розв'язання задачі (вправи, ситуації) не подано.
2 бали	При розв'язанні задачі виявлені неточності, помилки в розрахунках.
1 бал	Практичне завдання розв'язане невірно.
0 балів	Не було спроби розв'язати задачу (ситуацію).

Здобувач вищої освіти має бути оцінений не менш як з 70% семінарських занять, передбачених навчальним планом. У випадку, якщо здобувач вищої освіти не був оцінений з відповідної кількості занять, він отримує 0 балів за кожне заняття, з якого мав бути оцінений. При цьому здобувачу вищої освіти може бути зараховано виконання індивідуальних завдань за певне заняття якщо він не був оцінений за результатами проведення семінарського заняття.

Основними видами індивідуальних завдань є: підготовка доповідей, рефератів; вирішення ситуаційних завдань.

Оцінювання доповіді (реферату) здійснюється за такими критеріями: самостійність та оригінальність дослідження, виконання поставлених автором завдань, здатність здійснювати узагальнення на основі опрацювання теоретичного матеріалу та відсутність помилок при оформленні цитування й посилань на джерела, якісна презентація результатів власного дослідження.

Індивідуальне завдання є обов'язковим для виконання. Разом з тим здобувач освіти може запропонувати свою тему доповіді (реферату) у відповідності до особистих науково-дослідних інтересів та погодити її з викладачем. Окрім цього у якості виконання індивідуального завдання здобувачу вищої освіти може бути зараховано проходження онлайн-курсів (у відповідності до змісту навчальної дисципліни) на платформах EdEra, Coursera, Prometheus та інших. Зарахування відбувається за наявності сертифікату про успішне проходження курсу.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Оцінювання проміжного контролю здійснюється за шкалою від «0» до «30». Загальна оцінка за модульну контрольну роботу є середнім арифметичним оцінок за кожне

питання/завдання, яка переводиться за 100 бальною шкалою та множитья на коефіцієнт 0,3. Критерії оцінювання теоретичних та практичних завдань, які включено до проміжного контролю, наведено у табл. 3-4. У разі, якщо здобувач вищої освіти за проміжний контроль отримав менше ніж 16 балів, то він вважається таким, що не склав проміжний контроль. У графі «проміжний контроль» виставляється 0 балів.

Критерії оцінювання при організації освітнього процесу із застосуванням технологій дистанційного навчання

У разі проведення освітнього процесу у дистанційному режимі, порядок його організації регулює «Положення про організацію освітнього процесу із застосуванням технологій дистанційного навчання в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті» (<http://idgu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/12/polozhennja-pro-orhanizaciju-osv.-procesu-iz-zast.-tehnolohij-dyst.-navch.-2020.pdf>). Дистанційний режим навчання передбачає проведення навчальних занять, контрольних заходів та самостійної роботи здобувачів відповідно до робочої програми навчальної дисципліни.

Дистанційна комунікація учасників освітнього процесу під час синхронного режиму навчання може здійснюватися через онлайн-платформи проведення відео конференцій Google Meet або Zoom. Поточний контроль результатів навчання здобувачів вищої освіти здійснюється під час проведення дистанційних занять, а також шляхом оцінювання самостійних індивідуальних і групових завдань, що виконуються здобувачами освіти в електронній формі та надсилаються до системи підтримки дистанційного навчання (LMS Moodle або Google Classroom).

Завдання проміжного контролю виконуються здобувачами освіти в електронній формі та надсилаються до системи підтримки дистанційного навчання (LMS Moodle або Google Classroom), які оцінюються за поданим вище алгоритмом.

7. Основна література та інформаційні ресурси

1. Гусева О.Ю., Воскобоева О.В., Ромащенко О.С. Регіональна економіка: навчальний посібник 2020, 121 с.

2. Воскобоева О.В. Регіональна економіка: навч. посібн. / О.Ю. Гусева, О.В. Воскобоева, О.С. Ромащенко. Київ: ДУІТ, 2019. 98 с.

3. Кизим М.О. Оцінка β -конвергенції соціально-економічного розвитку регіонів України / М.О. Кизим, О.В. Козирева // Проблеми економіки. 2019. № 3. с. 104–114

4. Регіональна економіка: тренінг курс: Навчально-методичний посібник для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавр галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» спеціальності 051 «Економіка» / В.В. Соляр, О.В. Анісімова. Харків: Видавництво Іванченка І.С., 2021. 173с.

5. Регіональна економіка: Дистанційний курс / Розробник: Соляр В.В. [Електр. ресурс] // Режим доступу: <http://lms.hnpu.edu.ua/>.

6. Регіональна економіка: методичні вказівки до практичних робіт [Електронний ресурс] : навч. посіб. для студ. спеціальності 051 «Економіка» / КПІ ім. Ігоря Сікорського ; уклад.: Кириченко С.О., Тульчинська С.О. – Електронні текстові дані (1 файл: 1,06 Кбайт). – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 141 с.

7. Регіони України: статистичний щорічник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.

Інформаційні ресурси

Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.

Офіційний сайт Кабінету міністрів України [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>.

Статистична звітність емітентів України [Електронний ресурс] / - Режим доступу: www.smida.gov.ua/db/emitent.

Державний комітет статистики України [електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Законодавчі і нормативні документи

1. Конституція України (зі зм. і доп.) // <https://zakon.rada.gov.ua/>
2. Енергетична стратегія України на період до 2030 року: схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 № 1071 // <https://de.com.ua/uploads/0/1703-EnergyStrategy2030.pdf>
3. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 26.06.1991р. № 1268–XII (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
4. Закон України «Про альтернативні види рідкого та газового палива» від 14.01.2000р. № 1391–XIV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
5. Закон України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» від 23.03.2000р. № 1602 – III (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
6. Закон України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» від 05.10.2000 р. № 2017-III (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
7. Закон України «Про Генеральну схему планування територій» від 07.02.2002 № 3059–III (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
8. Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» від 11.09.2003р. № 1160 – IV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
9. Закон України «Про заходи спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» 23.06.2005 № 2711–IV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
10. Закон України «Про затвердження загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року» від 21.04.2011р. № 3268–VI // <http://zakon.rada.gov.ua>
11. Постанова КМ України «Державна стратегія регіонального розвитку до 2020 року» від 06.08.2014 р. № 385 (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
12. Постанова КМ України «Про затвердження переліків корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення» від 12.12.1994 р. №827 (зі зм. і доп.) // <http://zakon3.rada.gov.ua>
13. Постанова КМ України «Про розроблення прогнозних і програмних документів економічного і соціального розвитку та складання державного бюджету» від 26.04.2003р. №621 (зі зм. і доп.) // <http://zakon3.rada.gov.ua>
14. Постанова КМ України «Про схвалення Стратегії державної політики з питань здорового та активного довголіття населення на період до 2022 року» від 11.01.2018р. № 10-р // <http://zakon3.rada.gov.ua>
15. Указ Президента України «Про Концепцію державної регіональної політики» від 25.05.2001 р. № 341/2001р. // <http://zakon2.rada.gov.ua>
16. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 06.10.1998р. № 163–XIV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
17. Постанова КМ України «Програма «Українське вугілля» від 19.09.2001р. №1205 (зі зм. і доп.) // <http://zakon3.rada.gov.ua>
18. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991р. № 960–XII (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
19. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991р. № 1561–XII (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
20. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» від 09.04.1999р. №586–XIV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
21. Закон України «Про Національний банк України» від 20.05.1999р. № 679- XIV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
22. Закон України «Про Всеукраїнський перепис населення» від 19.10.2000р. №2058-III (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
23. Закон України «Про захист економічної конкуренції» від 11.01.2001 р. № 2210–III (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>
24. Земельний кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768–III (зі зм. і доп.) // <https://zakon.rada.gov.ua/>

25. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 08.09.2005р. №2850-IV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>

26. Закон України «Про державні цільові програми» від 18.03.2004р. №1621 – IV (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>

27. Закон України «Про ринок електричної енергії» від 13.04.2017р. №2019–VIII (зі зм. і доп.) // <http://zakon.rada.gov.ua>

Статистичні довідники (збірники) Державного комітету статистики

«Довкілля України», https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/Arhiv_u/07/Arch_dov_zb.htm

«Промисловість України», https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/kat_u/publ5_u.htm

«Сільське господарство України»,

https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/Arhiv_u/07/Arch_sg_zb.htm

«Регіони України», https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/Arhiv_u/Arch_reg.htm

«Статистичний щорічник України».

https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/Arhiv_u/01/Arch_Ukr_.htm

Затверджено на засіданні кафедри управління підприємницькою та туристичною діяльністю від 26.01.2024 протокол №10.